

עולם חסד יבנה

במה של כבוד ליוזמות ולפתרונות למצוקת הדיור

הפריפריה כפתרון גם למשפחות מחו"ל - הרב יואל ברמן

פרק א

ראשית ברצוני לברך את הגמ"ח המרכזי, אשר כחלק מפעולותיו להקל על הציבור לחתן את ילדיו ולרכוש דירות לזוגות הנישאים חרף מחירי הדיור הגבוהים - וזאת באמצעות הלוואות נכבדות לרוכשי הדירות - הוא מוסיף ופועל באמצעות בטאון חשוב זה, להשפיע על תודעת הציבור לרכוש דירות מוזלות בפריפריה ולצאת מן הקיבעון הישן שעדיף לקנות בערים המרכזיות. אין ספק, שגם פעולות אלו מועילות להורים המחתנים את ילדיהם ולזוגות עצמם, בכך שהם מקילות עליו לעשות את הצעד ולהרחיק מעט לפריפריה, וכתוצאה מכך הוא חווה הקלה נוספת.

מאחר והנני עוסק בנושא זה בשנים האחרונות, במיקוד על בני הציבור החרדי המגיעים לארץ מחו"ל, להנגיש להם את אפשרויות הפריפריה המתפתחות בארץ, ביקשתי לנצל את הבמה המכובדת בבטאון זה למטרת חיזוק הפריפריה ולתועלת הציבור כולו. בפרקים הבאים אפרוס את ההיבטים השונים הקיימים בנושא.

אך לפני שאגש לענין עצמו, אספר תחילה על עצמי, איך הגעתי לזה.

בי"ה, זכינו להימנות על ראשוני המשפחות שנטלו חלק בהקמת הקהילה החרדית החדשה בגבעת המורה (עפולה). ביקרתי באזור כמה חודשים לפני שהוקמה הקהילה, כשהישיבה הגדולה עפולה נפתחה עם קומץ בחורים שלמדו בעזרת הנשים של בית הכנסת האשכנזי המקומי בעפולה עילית, השכונה הסמוכה לגבעת המורה. הקהילה החדשה בגבעת המורה התחילה את זמן אלול תשע"א עם כ-10 משפחות, ואנחנו הצטרפנו שנה אח"כ כמשפחה מס' 25. כשעברנו לירושלים מסיבות משפחתיות אחרי קרוב לחמש שנים, הקהילה מנתה כבר כ-180 משפחות, והיום יש כבר בערך 400 משפחות, בלי עין הרע, כן ירבו.

אם נלך קצת אחורה איך הגעתי בכלל לעפולה, ובכן, חיפשתי מקום מתאים

להשקיע בקניית דירה. ראשית היה חשוב לי מקום שיש בו קהילה חרדית, כדי שנוכל גם לגור בדירה אם נצטרך, למשל, אם לא נצליח להשכיר אותה - סוג של ביטוח. עצה זו הובאה לא מזמן בבטאון זה בשם הגר"מ קסלר שליט"א רבה של מודיעין עילית שאמר: 'תקנה דירה שאתה יכול בדיעבד לשלוח את הילד לשם. מי שעשה ככה - הצליח!'

והיה עוד נתון שבדקתי בחיפושיי אחר המקום להשקעה.

כאחד שגדל בקהילה החרדית בארה"ב, הייתי ער לתופעה של אברכים מחו"ל שנשארים בארץ ללמוד לכמה שנים

רבים מהאברכים האמריקאים לא מכירים כאן בארץ הרבה מעבר למסלול מדירת הבחורים לישיבה

אחרי החתונה, כשחלק מהם קובעים בהמשך את דירתם כאן בארץ הקודש. העלייה התלולה במחירי הדירות כאן בארץ, בפרט בריכוזים החרדיים, השפיעה גם על האוכלוסייה הזאת, ומנעה מרבים מהם את האפשרות לקנות (או אפילו לשכור) דירה ולהתישב כאן בקביעות במקומות בהם עשו זאת בעבר, כירושלים, בית שמש, ועוד.

משום כך, כשחיפשתי לקנות את הדירה, הוספתי אלמנט נוסף לחיפוש: היכן יש מקום שיכול להתאים להקמת קהילה ישיבתית ל'חוצניקים' עם דיור בר-השגה, או עכ"פ מקום בו הם יכולים לחוש בנוח כחלק מקהילה ישראלית. קיבלתי אז עזרה רבה בחיפושים מעוה"ד הר' נתן רוזנבלט. בדקנו מקומות שונים שיוכלו להתאים לכך, והשכונות של

עפולה - גבעת המורה ועפולה עילית - נראו כמקומות בעלי פוטנציאל רב.

כך הכרנו את הקהילה החדשה בגבעת המורה, ולבסוף התגלגלו הדברים לכדי כך שאף עברנו לגור בה, וב"ה זכינו במשך כמה שנים ליטול חלק פעיל בהתפתחותה.

סיפרתי את כל ההקדמה הזו כדי להדגיש, שהדברים שאכתוב אינם מגיעים 'באוויר'. את הסטיגמות שברצוני לנפץ לאנשים - אני עושה כשבאמתחתי ניסיון אישי והיכרות קרובה עם מגורים בפריפריה למשפחה המגיעה מחו"ל.

על אלו 'סטיגמות' אני מדבר? ובכן, זה לא סוד, כי זירת ההתמודדות בנושא זה היא בעיקר בתודעה. אם לישראלים, שהתרגלו בעשורים האחרונים לגור רק במרכזים החרדיים, קשה לחשוב על מעבר לפריפריה, על אף שכבר ישנן בפריפריה קהילות מצליחות ומבוססות - אזי לאברכים אמריקאים, שרבים מתוכם לא הכירו כאן בארץ הרבה מעבר למסלול מדירת הבחורים לישיבה - הקושי גדול פי כמה. יש מהם שאינם יודעים דבר על החיים החרדיים מעבר ליתחום המושבי של ירושלים וסביבותיה.

ככל שאנשים ייחשפו יותר לאנשים מרקע דומה, אברכים ומשפחות כמותם, שעשו את המעבר ונהנים (מכמעט) כל רגע, הם יהיו פתוחים יותר לברר את הנושא ולגלות את המעלות הגדולות שיש במגורים בפריפריה, ויבינו שזה מעבר אפשרי ומשתלם. אגב, הדבר נכון הן לגבי ישראלים והן לגבי חוצניקים.

בפרק הבא אי"ה ארחיב עוד בענין זה.

[הכותב הוא מייסד פרויקט "אורא דארץ ישראל" להנגשת הפריפריה לציבור החרדי המגיעים לארץ מחו"ל].

לתגובות לחצו כאן

או בדוא"ל: / Alon@hagmach.org.il
6428158@gmail.com

עולם חסד יבנה

במה של כבוד ליוזמות ולפתרונות למצוקת הדיור

הפריפריה כפתרון גם למשפחות מחו"ל - הרב יואל ברמן

פרק ב

בפרק הקודם פתחתי בסיפור המסע שלי - ניפוץ הסטיגמות לתושבי חו"ל החרדים לדבר ה' המבקשים לעלות ארצה ואינם מכירים באפשרות להתגורר בארץ בערים מוזלות יותר מן הערים המרכזיות [מה שקרוי: 'הפריפריה'], דבר שגורם להם פעמים רבות להימנע מלעלות לארץ בשל מחירי הדיור הגבוהים מאד.

כמו בתחומים רבים, גם בנושא זה הדרך לחולל שינויים עוברת דרך השינוי התודעתי. אם לישראלים המתגוררים במרכזים החרדיים קשה לפעמים לחשוב על מעבר לפריפריה, זאת על אף שבבירור קל ונגיש הם יגלו שבפריפריה ישנן קהילות מצליחות ומבוססות - אזי לאברכים אמריקאים, שרבים מתוכם לא מכירים כאן בארץ הרבה מעבר למסלול מזירת הבחורים לשיבה - הקושי גדול פי כמה. יש מהם שאינם יודעים דבר על החיים החרדיים מעבר ל'תחום המושב' של ירושלים וסביבותיה.

ככל שאנשים ייחשפו יותר לאנשים מרקע דומה, אברכים ומשפחות כמותם, שמתגוררים בפריפריה ומצליחים בס"ד, הם יהיו פתוחים יותר לברר את הנושא ולגלות את המעלות הגדולות שיש במגורים במקומות אלו, ואז יבינו שזה מעבר אפשרי ומשתלם.

לשם כך, אני משתדל לפעול לנפץ לאותו ציבור את המיתוסים שהשתרשו בנושא. במסגרת סדרת כתבות המתפרסמת בעיתונות החרדית של ארה"ב, אני מביא את סיפוריהם של חרדים שעלו מחו"ל ומתגוררים בקהילות השונות בארץ, ביניהם גם בפריפריה.

הסדרה מיועדת להציג 'מבט מבפנים' על המגורים בארץ ישראל לאלה שעוד לא זכו לכך, ובדגש על הפריפריה. הדברים נאמרים על ידי אנשים שהגיעו מרקע דומה, גרו באותם מקומות, למדו באותן ישיבות, וקרובים להם בדעותיהם והליכותיהם. כך מתחברים הקוראים לנאמר. הסדרה חושפת בפני אותם אנשים את האפשרויות וההזדמנויות השונות שיש בפריפריה ביחס לחינוך, פרנסה, מגורים בערים ובקהילות השונות, המתאימות למגוון הרחב של הסגנונות והרקעים השונים של הציבור התורני מחו"ל.

כבר לפני כשנתיים הוא ואשתו שקלו לעלות ולהתישב בארץ

"ה' יש תוצאות בשטח. אברך אחד, שלפני כחודש עבר עם משפחתו ישירות מארה"ב לאחת הקהילות המפוארות בפריפריה, סיפר לי שכבר לפני כשנתיים הוא ואשתו שקלו לעלות ולהתישב בארץ. הם החליטו שיתיישבו בארץ רק אם יוכלו מבחינה כלכלית לקנות כאן דירה. אחרי שדיבר עם חבר שקנה דירה באחת השכונות המרוחקות בירושלים, הוא הבין שאין לו אפשרות כלכלית לעמוד בקניה זאת. בעקבות זאת הם נשארו בארה"ב, ועברו לאחת מקהילות הפריפריה של ארה"ב (יש כזה דבר...). כשנחשפו לכתבות על אותם חרדים מרקע דומה לשלהם שחיים בקהילות השונות בפריפריה כאן בארץ - חדרה לתודעתם ההבנה, ולפיה הדבר קיים ואפשרי, והיא שנתנה להם תקווה רבה לאפשרות התיישבותם כאן בארץ, מה גם שהתרגלו כבר למעלות שיש לקהילות מסוג זה. וכאמור, בסופו של תהליך, שכלל כמובן בירורים רבים עם אנשים חיים בשטח - הם הגיעו בשעה טובה ומוצלחת להצטרף לחברים מן המניין לאחת הקהילות החרדיות בפריפריה כאן בארץ ישראל.

מה למשל מספרים אנשים שעברו לפריפריה הזולה?

"בנוסף למצוות ישיבת ארץ ישראל שמתקיימת על ידי היחיד בכל מקום בארץ ישראל בו הוא נמצא, יש משהו מיוחד בבניית קהילות יראי ה' בפריפריה, דבר המוסיף ליישוב הארץ, והכסף שלנו משמש למטרה חשובה זו." (יעקב ק.)

"החלטנו שנצטרך להתרגל לחיות חיים יותר פשוטים, ואנו נחוישים לחיות אותם גם כחיים יותר שמחים." (שאול ק.)

"כאן בצפת יש אווירה של שלווה ופשטות, אנשים כאן ידידותיים. יש כאן מגוון מוסדות, תלמודי תורה טובים, ליטאים, חסידיים וספרדים." (אלי מ.)

"ה' ראה שיש לנו רצון, והוא השלים את השאר! אנחנו אנשים מאד רגילים, לא משהו מיוחד, ואם אנחנו הצלחנו, בטח גם אתם יכולים." (ש. מ.)

"היות שהישראלים בקהילה - רובם זוגות צעירים כמונו - גם הם היו רחוקים מה'סביבה הטבעית' שלהם, הם היו יותר פתוחים ליצור קשרים חדשים עם אנשים קצת שונים מהם, כמו איתנו החוצניקים. זה היה נכון אפילו ביחס לאשתי, שבזמן שהגענו לקהילה בקושי יכלה לדבר בעברית." (יהודה א.)

"לפני שנתיים עברנו לגור בעיר עמנואל הגדלה במהירות. היום יש יותר מאלף משפחות. יש ועדת קבלה בפיקוח רבני הקהילות לוודא שתושבים חדשים מתאימים לקהילה ושהקהילה מתאימה להם." (אברהם פ.)

"הפריפריה צריכה את ההשפעה של כל אחד מציבור היראים שמגיע לגור בה." (משה י.)

אם גם אתם עליתם מחו"ל (או מכירים אחרים שעלו), ומבינים את גודל התועלת של ניפוץ הסטיגמות והמיתוסים על החיים בפריפריה - אתם מוזמנים לפנות אלי להוסיף פן אישי משלכם לסדרת המאמרים.

בפרק הבא נספר על דרך נוספת במסע החשוב.

[הכתוב הוא מייסד פרויקט "אוריא דארץ ישראל" להנגשת הפריפריה לציבור החרדי המגיעים לארץ מחו"ל].

לתגובות לחצו כאן

או בדוא"ל: / Alon@hagmach.org.il
6428158@gmail.com

עולם חסד יבנה

במה של כבוד ליוזמות ולפתרונות למצוקת הדיור

הפריפריה כפתרון גם למשפחות מחו"ל - הרב יואל ברמן

פרק ג

עוד דרך בה אני פועל לנפץ את הדעות הקדומות והמוטעות על הפריפריה, זה על ידי סיורי שטח בקהילות השונות. הדבר מועיל בראש ובראשונה לאנשים המצטרפים לסיורים, שהרי אינה דומה שמיעה לראיה. בנוסף כל סיור מוליד סיקור כידוע, והמסקנות של המשתתפים מגיעים גם לציבור הרחב.

גם לפעילות הזאת יש ב"ה תוצאות בשטח. יש משפחה חרדית המתגוררת באחת מקהילות הפריפריה בארה"ב, שחיפשו מקום מתאים, קהילה ישיבתית, עם דיור בר-השגה, ובנוסף

למסקנות על סמך בירור חד פעמי. לכל אחד מהתושבים יש את המבט הייחודי שלו, ורק על ידי כך אפשר לקבל מבט כולל ותמונה יותר מדוייקת ומאוזנת על המקום והקהילה".

□ "למרות היות אותן קהילות בשלבי התפתחות, קיימים בהם מוסדות קהילתיים כמו בתי כנסת, מקוואות, תלמודי תורה, בתי ספר ועוד".

□ "בהתיישבות בקהילות החדשות, קצת רוח חלוצית, נחישות וגם קצת סבלנות יכולות להועיל הרבה. נראה שהאנשים שלקחו יוזמה ו"קפצו" לאתגר, מרוצים מאוד מהתוצאות".

□ "אנשים באמת מרוצים וגאים בקהילות שלהם, ונראה שזה תוצאה של תחושת הקהילתיות שיש במקומות אלה, המפצה על הריחוק היחסי שיש לפעמים מהמשפחה ומהמרכז. אלה שנענו לאתגרים והשקיעו את כל כוחם ומרצם בקהילות שלהם, משוכנעים שהקהילה שלהם היא הייחודית והמיוחדת ביותר".

□ "קיימים תוך שעת נסיעה מירושלים מקומות עם דיור יותר זול בצורה משמעותית מרמב"ש, ביתר וכו' (הפריפריה של פעם...), שאפשר לגור בהם כשמרכז החיים עדיין יהיה בירושלים - כולל, עבודה, מוסדות חינוך וכו' למי שמעוניין בכך, על אף שבתוכם גם יש את המוסדות הנצרכים".

□ "בקהילות קטנות יותר מטבע הדברים נוצר אורח חיים צנוע ופשוט יותר בשל היעדר לחץ חברתי וסיבות נוספות, דבר שיש לו ערך חינוכי כשלעצמו, וגם חיסכון כספי. במקום זה, אדם מתמקד יותר במשפחה, כולל ובקהילה, ויש פחות הסחות דעת".

□ "בקהילות קטנות אלה, כולם מרגישים מקובלים ומשמעותיים. לכל אחד יש את היכולת לתרום באמת מכישוריו לקהילה, והתרומה מוערכת".

ולסיכום - יש המון פוטנציאל שרק מחכה למימוש.

[הכותב הוא מייסד פרויקט "אוריא דארץ ישראל" להנגשת הפריפריה לציבור החרדי המגיעים לארץ מחו"ל].

לביקור באותה קהילה כדי לעבור את תהליך הקבלה ולחפש דירה, ובעז"ה לקראת זמן אלול הבעל"ט הם מתעתדים לעבור מארה"ב ולקבוע את עצמם בקהילה המדוברת.

קיימנו גם סיורים במעלה עמוס, במיזד, בתל-ציון, בגני מודיעין ובאדם (כרבע שעה מפסגת זאב). לאחרונה ממש עשינו מפגש בירושלים, לשם הגיעו אברכים המתגוררים בעפולה עילית ובגבעת המורה והציגו את קהילותיהם המתפתחות לפני קהל אברכים תושבי חו"ל. גם הסיורים וגם המפגש זכו לסיקור בעיתונות שם, וכך ההשפעה ממשיכה בס"ד גם מעבר לאירוע עצמו.

"על אף שלכל עיר וקהילה יש סגנון שונה, הצד השווה שבכולן יש דיור בר-השגה, ירק, אויר צח, נופים מדהימים, וקהילות חמות ומגובשות"

הנה כמה מהנקודות שהעלו משתתפי הסיורים מתוך מה שהם עצמם ראו וחוו. הדברים שייכים לישראלים שורשיים ולעולים מחו"ל כאחד:

□ "טוב לראות שיש אלטרנטיבות מעבר לערים המרכזיות".

□ "יש התפתחות אדירה בקהילות החרדיות בצפון בשנים האחרונות ממש, בפרט על ידי משפחות צעירות. ניכר כי קהילות אלה בדרך להתרחבות רצינית".

□ "בסיור שטח אפשר לחוש קצת מהסגנון הייחודי וה'נשמה' של המקום. מומלץ לכל אחד ששוקל את הענין לצאת לשטח".

□ "חשוב מאוד למצוא מקום מתאים, ויש מספיק מגוון בין המקומות השונים שכל אחד יכול למצוא מקום שיכול להתאים לו".

□ "על אף שלכל עיר וקהילה יש סגנון שונה, הצד השווה שבכולן יש דיור בר-השגה, ירק, אויר צח, נופים מדהימים, וקהילות חמות ומגובשות".

□ "חשוב לערוך בירור אצל כמה תושבים שונים על כל קהילה, ולא לקפוץ

שיהיו בה כמה משפחות של דוברי אנגלית כדי להקל על אתגרי הקליטה. כל החברים שלהם שעשו את המעבר מארה"ב לארץ הגיעו לרמת בית שמש, אבל הם הרגישו שזה לא הסגנון שהם מחפשים, מה גם שמחירי הדיור שם כבר יקרים יחסית. הם הרגישו ממש חסרי אונים.

באותה תקופה הזדמן להם בסייעתא דשמיא לקרוא כתבת-עומק באחד העיתונים החרדים בארה"ב על סיור שקיימנו, בו הגענו לקהילות הישיבתיות בעמנואל, בגבעת המורה, בהר יונה ובכרמיאל. לפי מה שהם קראו, נראה היה שאחד המקומות יכול להתאים להם. הם אמרו לי שלולא הכתבה, ספק גדול אם היו שומעים על המקומות האלה, משום שעד אז הם לא הכירו אף אחד משם, ואפילו האנשים מהארץ שהם הכירו לא ידעו לומר להם היכן המקומות האלה נמצאים על המפה. בעקבות הכתבה קישרתי ביניהם לבין 'חוצניקים' אחרים מהקהילה בה התעניינו, לצורך בירורים נוספים. בהמשך הם הגיעו במיוחד מארה"ב

לתגובות לחצו כאן

או בדוא"ל: / Alon@hagmach.org.il
6428158@gmail.com

עולם חסד יבנה

במה של כבוד ליוזמות ולפתרונות למצוקת הדיור

הפריפריה כפתרון גם למשפחות מחו"ל - הרב יואל ברמן

פרק ד

פריפריה האמנם?

המילה "פריפריה" היא בעצם מילה המגיעה מלועזית, שהמשמעות שלה היא "הגבול מסביב", או אזור הגבול החיצוני, אזור משני. צורת ההתייחסות הקבועה בשפה המדוברת כאן בארץ לאותם מקומות הקרויים פריפריה, היא יחס של משהו משני בחשיבותו; רחוק מהמרכז. למעשה נראה שיש כאן מינוח קצת לא מוצדק,

אולי כדאי לאמץ את ההסתכלות החוצניקית ולהבין שיש הרבה יותר ל"פריפריה" מאשר רק מרחק מהמרכז

כאילו עיקר המשמעות של אותם מקומות היא היותם רחוקים מהמרכז ומשניים לו.

לעומת זאת, בשפה האנגלית, על מנת לבטא ולכנות את אותם מקומות משתמשים במונח "out-of-town", מחוץ לעיר. כלומר, עיקר ההתייחסות לאותם מקומות היא היותם לא-עירוניים. כך אפשר לשמוע גם משמעות של קצב חיים מתון יותר, סביבה שקטה ושלוה, יותר שטחים ירוקים, יותר חיבור לטבע, יותר בריאות, פחות תחרותיות, ובלי כל המינוסים שיש בחיים בעיר.

הטענה הרווחת אצל בלשני השפה היא שמילים, בדרך כלל, נגזרות מהמנטליות ומהתפיסה של מדברי השפה (ע"פ דברי הרש"ר הירש זצ"ל בפירושו על בראשית יא, ז), ואולי הבדל זה בין שורשי המונח הנבחר לתאר מקומות אלה בשפות השונות, מורה גם על שורש הסיבה שאצל הישראלים אולי לא מספיק מעריכים את המגורים

לצמצם אותם, בין על ידי העלאת פתרונות, ובין על ידי נתינת משקל נגדי, שזה מה שמביא אותנו לשאלה הבאה שהעליתי בפני אותה קבוצת אנשים:

מה היתוועלת שתוכל להפיק מהמגורים בפריפריה?

גם כאן היו תשובות שונות ומגוונות. למשל: במוסדות יותר קטנים יש לתלמידים יותר יחס מהצוות החינוכי; בקהילה קטנה וחדשה, יש לאברך יותר מקום להביע את כישוריו; גם מהבחינה החברתית לרבים יותר קל, האוירה יותר משפחתית בין חברי הקהילה. אחרים נתנו דגש על החיים השקטים והשלווים, יותר טבע וירוק. אין צורך לברוח מהבית ולקחת חופשה מההמולה, כי פשוט אין המולה. וכמובן, התשובה העיקרית והמכרעת: כי זה הרבה הרבה יותר זול, מה שמאפשר לקנות דירה בקלות.

אחרי שיהיה ברור לנו מהם ה'פלוסים' של המגורים בפריפריה שבשילם שווה להתמודד עם האתגרים, וכן מהם באמת האתגרים ואיך ובאלו צורות נוכל להתמודד איתם, יהיה לנו הרבה יותר בטחון שאנו עושים את הצעד הנכון. כך גם נוכל לגשת לקבל את ברכת הדרך לצעד משמעותי זה, כל אחד מאת רבו ומורה דרכו. גם אם אנו עדיין מתלבטים וצריכים להתייעץ, זה לא יהיה מתוך ערפול, אלא מתוך תמונה ברורה (עד כמה שניתן) ומודעות.

[הכותב הוא מייסד פרויקט "אוירא דארץ ישראל" להנגשת הפריפריה לציבור החרדי המגיעים לארץ מחו"ל].

באותם מקומות; אולי כדאי לאמץ את ההסתכלות החוצניקית ולהבין שיש הרבה יותר ל"פריפריה" מאשר רק מרחק מהמרכז ומשניות לו.

אך אין מדובר רק בענין סמלי של "שם", אלא במבט שישנה את צורת ההתמודדות עצמה. וכפי שצורת ההסתכלות על המושג "פריפריה" משליכה על ההחלטות לגביו, בדומה לזה המבט הראשוני, עוד בטרם ההתבוננות המעמיקה, על עצם האפשרות שנעבור לפריפריה, ישליך על ההחלטה בהמשך, וכן על ההצלחה באתגר במידה ונחליט לעשות זאת.

למעשה, ההצלחה בדברים רבים בחיים מתחילה מההסתכלות, מהמינוח, מההגדרה. וכך גם לגבי המגורים בפריפריה. אם נסתכל על הבעיות והמכשולים האפשריים כקשיים, הדבר ישפיע גם על תהליך ההתגברות עליהם. אך אם נתייחס אליהם כאתגרים, ההתמודדות תיהפך להיות מהנה ומספקת. מי שמגיע לפריפריה (ולכל אתגר בחיים) עם גישה חיובית - סיכוייו גדולים ליהנות ולהצליח.

ההתבוננות בצדדים השונים - מפתח להחלטה מושכלת

לאחר ששינינו את צורת ההסתכלות והפיכתה לאתגר חיובי, חשוב להתבונן היטב בדבר, ולהבין מה חסר לנו באותם מקומות שמחמתם מדובר בכלל ב'אתגר'. שאלתי פעם קבוצת אנשים:

מה הפחדים הכי גדולים שלכם מהמעבר לפריפריה?

התשובות היו מגוונות - קשיי התאקלמות, התרגלות לסגנון אחר, קהילות יותר קטנות, פחות מקומות עבודה, ריחוק מהמשפחה, וכדומה.

כשכל הפחדים מוגדרים, אפשר להתמודד איתם אחד אחד, ולעבוד

לשאלות למדור לחצו כאן

או בדוא"ל: Alon@hagmach.org.il / 6428158@gmail.com